

Till: Anders Nordin, SPSM

För kännedom: Arbetsgruppen för utredningen

rörande kränkningar inom specialskolan

2014-11-18

Synpunkter på SPSM:s information kring utredningen med anledning av kränkningar i specialskolan

Vad händer egentligen i utredningen?

Enligt arbetsgruppens sista möte 2014-05-27 skulle utredare Marina Gunnmo Grönros påbörja intervjuer med ungdomarna i de tre utvalda skolorna. Därefter skulle intervjuer hållas med föräldrar i en andra fas och sedan med personal anställd inom SPSM i en tredje fas. Detta skulle föregås av ett möte med arbetsgruppen, ett möte som var planerat till slutet av augusti eller till början av september. Nu skriver vi november och har fortfarande inte hört något ifrån er. Vi ställer oss frågande till varför så är fallet.

Vi intresseorganisationer är fortfarande tveksamma gällande upplägget för utredningen. Hur ska SPSM få svar på frågorna – *Hur kunde detta få hända?* och *Vad ska ni göra för att det aldrig inträffar igen?* – frågor som utgjorde grunden för hela utredningen. Vi tror inte att målet, dvs. att besvara de två frågorna ovan, nås med nuvarande grepp. Har myndigheten tonat ned de konkreta frågeställningarna till förmån för vagare varianter?

Vi vill ha svar på följande frågor:

- Vad är status i fas 1?
- Varför har inget möte genomförts som planerat?
- Vad har framkommit i fas 1?
- Vilka problem/utmaningar har utredaren stött på i intervjuerna?
- Hur har man bedömt teckenspråkstolkarnas språkliga kompetens att tolka mellan döva/hörselskadade barn/ungdomar och utredaren? Det är en viktig faktor för att säkerställa kvalitet och validitet när det gäller slutresultatet som man kommer fram till.
- Hur ser planeringen ut framöver?

Vikten av förtroende

Inför nationella skolrådets extrainkallade sammanträde i januari, inför utredningen och arbetsgruppens bildande, poängterade myndigheten noggrant vikten av att vi intresseorganisationer skulle vara delaktiga i processen där kränkningarna utreds. Arbetsgruppen bildades och information om hur utredandet förlöpte skulle delges arbetsgruppen fortlöpande. Vi intresseorganisationer skulle även vara delaktiga i processen. Vi kan nu konstatera att varken löftet om information eller delaktighet har infriats. Arbetsgruppen har inte informerats överhuvudtaget sedan slutet av maj och vi kan bara anta att utredaren jobbar på, men vad hon gör och hur det går kan vi blott spekulera om.

Beträffande delaktigheten har vi sedan första stund känt oss motarbetade och samtliga av våra förslag, så som bisittare till utredaren, har förkastats. Trovärdigheten i

utredarens resultat kan ifrågasättas och kritiseras, och utan trovärdighet tappar utredningen sitt syfte. Upplägget av utredningens arbetsprocess kan ifrågasättas då man gör ett upplägg som kan påverka resultatet i en för uppdragsgivarna gynnsam riktning, istället för att fånga problemets kärna. Det ser vi mycket allvarligt på.

På ett övergripande plan blev den bristande delaktigheten tydlig då myndigheten vid arbetsgruppens möte i maj presenterade ett förslag på hur utredningen skulle genomföras. Myndigheten hade haft flera månader på sig att formulera förslaget, som vi sedan skulle ta ställning till på en kvart.

Om myndigheten finner det viktigt att vi är delaktiga i processen och att vi löpande får information om utredningen som vi förmodar pågår, varför hör vi då inte av myndigheten under närmare ett halvårs tid?

Vi gick med i arbetsgruppen med förhoppning om att i samförstånd och samverkan med myndigheten utreda dessa allvarliga händelser. Nu handlar förhoppningarna mest om att inte tappa förtroendet för myndigheten.

DHB, SDR och SDUF är fortfarande av åsikten att myndigheten är skyldig alla de drabbade eleverna en ursäkt och anser att alla elever ska inkluderas i utredningen. Det är först efter att Expressen (2013) gick ut med informationen i en artikelserie som SPSM reagerade. Nu genomför myndigheten förändringar i rutinerna men innan år 2013 fanns det en kutym att misstro larm från elever, föräldrar och personal. Man dokumenterade inte heller larm som man fick kännedom om och det i sig själv är ett brott mot direktivet som gäller för alla skolor i Sverige.

Det är dags att inkludera f.d. elever, gå ut med offentlig ursäkt och faktiskt börja lyssna på organisationernas krav och förslag.

Sveriges Dövas Riksförbund, SDR

Riksförbundet för döva, hörselskadade barn och barn med språkstörning, DHB

Sveriges Dövas Ungdomsförbund, SDUF